

Borba za enakovreden položaj starejših v družbi

V veliko čast mi je, da lahko napišem kratek prispevek za zbornik ob življenjskem jubileju prof. dr. Ane Krajnc. Osebno dr. Krajnčeve ne poznam prav dolgo, morda leto ali dve, že zelo dolgo pa poznam njeno delo, ki ga izjemno cenim.

Prof. dr. Ana Krajnc je raziskovalka na področju izobraževanja odraslih in starejših odraslih. Je predsednica Slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje (SUTŽO), ki jo je skupaj s sodelavkami in sodelavci tudi ustanovila. To je izjemno uspešna ustanova, ki vključuje veliko število starejših občanov in pokriva večji del Slovenije. SUTŽO pa ni le ustanova, ampak je tudi pravo gibanje, ki starejšim omogoča dodatno izobraževanje na področjih njihovega dosedanjega delovanja ali na področjih, ki jih zanimajo, pa prej zanje niso imeli časa. Sam sem začel bolje spoznavati strukturo SUTŽO pred enim letom, ko sem se ji pridružil kot študent.

Drugo področje dela prof. dr. Ane Krajnc pa je borba za to, da bi starejši, upokojeni lahko delali, če si to seveda želijo. Z dr. Krajnčevo sem se srečal na posvetu o tej tematiki, kjer me je presenetilo – skorajda šokiralo –, da sta bila najina prispevka, njen in moj, domala enaka. Po razmisleku se je moje čudenje razblinilo, saj sem spoznal, da je naša ureditev dela starejših tako izstopajoča in tako diskriminatorna, da vsakdo, ki začne o tem resno razmišljati, pride do istih zaključkov. Pri nas smo v nekem obdobju prišli do tega, da upokojenci ne morejo delati oziroma delajo praktično zastonj. S tem izgubljam veliko intelektualne moči, posebno pri mlajših upokojencih, pri čemer je treba poudariti, da argument o sproščanju delovnih mest za mlajše v splošnem ne drži. Prepričan sem, da se bo prof. dr. Krajnčeva še naprej borila proti tej nezaslišani krivici. In na koncu uspela.